

HUNGARIAN A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
HONGROIS A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
HÚNGARO A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Monday 10 May 2004 (afternoon)
Lundi 10 mai 2004 (après-midi)
Lunes 10 de mayo de 2004 (tarde)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

Írjon kommentárt, rövid esszét az alábbi témák egyikéről!

1.(a)

Utazás a koponyám körül

Miért olyan esetleges, valószínűtlen minden? Házak és boltok. Hiszen ezerszer láttam őket. Nem is ezerszer, ötezerszer. Hiszen éppen ez az...

Észrevettétek már, hogy nemcsak akkor hat idegenszerűen egy város, mikor *először* látjuk, hanem akkor is, ha *utóljára* sétálunk végig rajta, utazás előtt, hogy kivándoroljunk, sohavisszanemtérésre? Tünődve nézem a feliratokat, az ismerős kirakatok olyan fájdalmasan újak és az egész mintha szűkebbre, kisebbre zsugorodott volna, mint mikor gyermekkori házunkat pillantjuk meg és az udvart és a kertet és csodálkozunk, mert nagyoknak és pompásaknak hittük. S mikor visszatérünk felnőtt életünkbe, nem az fáj, hogy olyan szép és hatalmas volt, amit elvesztettünk, hanem az, hogy olyan kicsi és értéktelen volt a gyermekkor, amiből táplálkoztunk egy életen át.

A kedves Láng titkár, mint mindig, mosolyogva fogad, én is összeszedem magam. Pannival viccelek. Sz. R. jön be, könnyed „jenseits von Gut und Böse“ arckifejezésével, amivel olyan kedves ellentétben áll lebogó, sűrű, forradalmár-üstöke. Szeretem benne, hogy tud természettudományt is, nemcsak humanisztikát, mint a fiatal írók általában. Most is eféléről beszélünk, felfedezésekről, irányzatokról az orvostudományban és hogy a harctér kitágul: nemcsak a betegségek elleni küzdelem erősödik, a betegségek is fegyverkeznek.

— Nekem például agydaganatom van — jegyzem meg.

Jót nevet.

— Miket beszélsz, művelt ember létedre. Tudod, mit beszélsz!

— Hogyne.

— Jó, jó. Értem. Ha már betegség, neked valami különleges kell, ami másnak nincs. Ezúttal kicsit elvágta magad. Ajánlok valamit, ami szebben hangzik és nem olyan komoly: *extra-szisztolé és disz-hidrózis*.

— Nem. Egyszerű agydaganat.

— Beszéljünk másról. Erről majd akkor, ha mutatsz nekem egy leletet pangásos papillával.

Villámgyorsan nyúlok a zsebembe.

— Parancsolj.

45 Elolvassa, aztán még egyszer kezdi olvasni, meg-
nézi még egyszer a nevet, amire a leletet kiállították.
Csak én látom, hogy egy kicsit elváltozik az arczíne.
Határozottan büszke vagyok. De csak egy pillanatig.

Összecsukja a leletet.

50 — Hát... — mondja kicsit rekedten — izé...
pikáns. Kicsit pikáns, ez igen. Hm... tessék a lelet.

Óráját nézi.

— Hú... diktálnom kell..., szevusztok.

55 Mikor eltűnik, hátradőlök a pamlagon, keresztbe-
vetem a lábam, mert a padló furesán elforog alólam.
Így érezheti magát, akit kilógnak a rács fölött és
egyszerre csak észreveszi, hogy el akarják eresztetni.

Karinthy Frigyes: Utazás a koponyám körül (részlet)

Karinthy Frigyes (1887-1938): író, újságíró, humorista

1.(b)

TÁRSALGÁS

„Ami a bikaviadalokat
 illeti, én bikapárti vagyok”
 mondtam – mint már sokszor – megnyugtatóan
 a néhány éve már Madridban élő
 5 hölgyet, ki így szólt (válaszul ama
 kijelentésemre, hogy mindenképen
 megnézek itt egy bikaviadalt,
 mert meg kell nézmem): „Csodálom magát.”
 „Bikapárti vagyok”, és hozzátettem
 10 a magyarázatot is: „tudniillik
 a toreádort valamikor mégis
 megkérdezték, akar-e küzdeni;
 a hivatása megválasztásába
 ő legalábbis beleszólt;
 15 de a bikát nem kérdezte meg senki.”
 „Jó, jó – enyhült meg –, de ezt itt ne mondja
 meg senkinek.” Lám, máris itt a másik
 aggodalom: hogy: mit szól a tömeg?
 Hát én megmondom. Azt szólja, hogy; nem én,
 20 nem én vagyok a gyilkosa,
 de azért gyilkolok,
 nagyszerű!; meg azt,
 hogy úgysem hagyja megzavarni magát
 e pompás mulatságában; mit számít
 25 az aránylag kevesek jogosulatlan
 – mert hisz húsevők ők is – érzékenykedése?, „Nézzé
 kérem
 – mondta a hegyesszakállú, rokonszenves
 úr, egyébként költő, a hófehér
 30 abrosz fölött –, a bikának amúgyis
 természete a küzdés, nekimegy
 mindennek, támad.” Mi úgy vettük észre,
 hogy nem nagyon, csak ha nagyon bosszantják;
 és ezt persze kell, másképp a közönség
 35 csalódott és még hiányérzete is marad,
 ha aznapra beütemezett (és kifizetett)
 ölése elmarad.

Devecseri Gábor: Bikasírató (részlet)

Devecseri Gábor (1917 – 1971): Kossuth díjas költő, műfordító